

curvitatem etiam hoc in casu fieri nimis manifestum est,) ab aqua egreditur (rectius expellitur,) secedente autem ipso, aqua ingreditur.

CONCLUSIO VI. Primariorum autem inter vulgaria clepsydrae Phænomena, quinti sc. & sexti, causa genuina hæc est: Aër hic inferior à superioris altissimi mole valdè compressus, & ab ambientis vicini partibus æquè compressis ubique locorum undiquaque conclusus, magno conatu quaquaversum enititur, & consequenter pars ejus fundo clepsydrae E proxima [vel siphonis recti H imæ aperturæ, vel dolii epistomio &c.] liquoris elapsuri pondus facilè sustinet, quippe solitariè ipsum urgens & aëris orificio supero vicini adjumento carens, propter interceptum à pollice aditum. Quod autem hîc pollex præstat, idem in Heroniana geminata valvula K [Fig. 27.] relaxata etiam certius & exactius efficit, ut repleto ventriculo A receptus inibi liquor excidere non valeat, dum, alterâ valvulâ H ad apertâ clepsydra in eo statu in alium liquorem demersa hunc etiam altero suo ventriculo B similiter excipit, & postmodum remissâ valvulâ H similiter detinet.

Causa 5.
Phæn.

CONCLUSIO VII. Remoto verò pollice à clepsydra F [Fig. 22. Num. 3.] cùm aër orificio proximus tantundem deprimat aquam, quantum fundo proximus eam attollit; auctis illius viribus per aquæ proprium pondus inferiori aëri incumbens, necessum est hunc, tanquam debiliorem cedere & aquæ liberum fluxum permittere: eo momento autem, quo per admotum denuò pollicem aëris auxilium supernè intercipitur, hunc iterum vincere & aquam de novo âsti. Neque verò necessum est multis hîc monere, quod obturaculi superni in dolio relicto & valvulæ in geminata nostra Heroniana eadem prorsus, quæ ibi pollicis, ratio, adeoque pro liquore dextri ventriculi A [Fig. 27.] effundendo non nisi valvulâ K depressâ opus sit, & ex opposito, ut hic fluor iterum sistatur

Causa 6.
Phæn.